

15 000 000

Davová psychóza

Kráčame mimo schodov, máme len veľa krásnych slov, nie sú už žiadne šance pre pätnásť miliónov. Zdá sa to byť kruté a možno prehnané, je to ale pravda, to, čo sa tu robí, je na zamyslenie, situácia u nás už nie je žiadna sranda. Koľko rokov máme za sebou od vojny, tak zrátajme si, koľko - za tak dlhú dobu vôbec nie sme schopní vyrovnáť sa druhým, čo sú lepší, než my.

Šance už máme zrátané, všetky sme minuly, už nemáme žiadne, za chvíľu sme na dne, nepomôže nikto, aj keď sme v prestavbe.

Kritizovať iných, to my dokážeme, nie sme o nič lepší, u nás čo sa deje, to my nepíšeme, ľudia medzi sebou si myslia vždy to svoje. Stačí sa len pozrieť za naše hranice a byť objektívny - v porovnaní s nimi sme ako opice, hospodársky sa už k nim nepriblížime.

Zdá sa to byť kruté a možno prehnané, je to ale pravda, všetky tieto slová nie sú vymyslené, najhoršie je na tom, že to už všetci vieme. Spravme už konečne niečo pre tento štát, ale veľmi rýchlo, pretože sa nedá len tak sa prizerať a tie isté slová stále rozprávať.